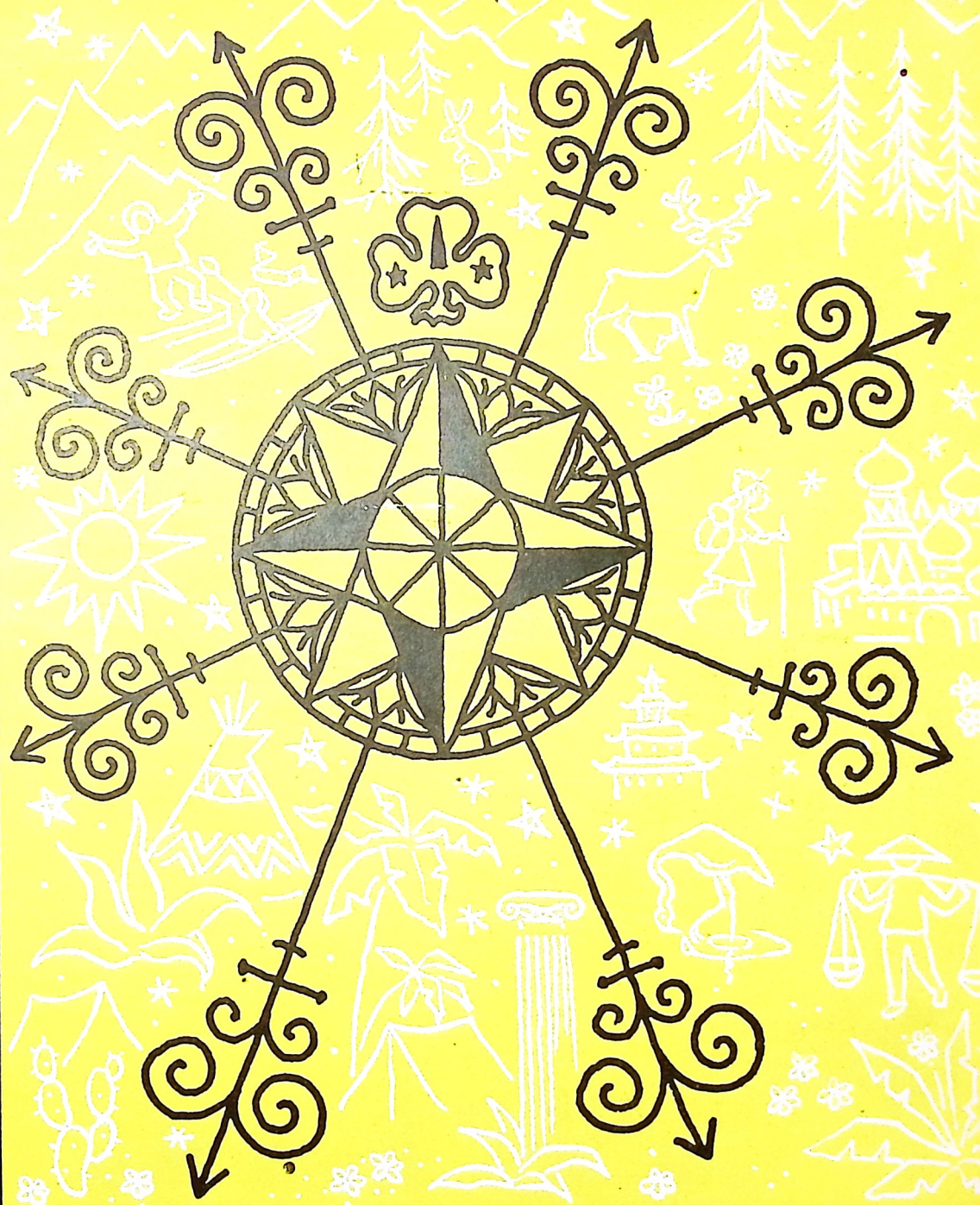

INDHOLD

Kære spejdere!	46	Rådsklippen	54
Dame Leslie Whateley . . .	47	Jubilæumspatruljen	55
Månedens interview	48	Tinka	55
3. klasses prøven	49	Signalør-mærket	56
Katten, som blev begravet		Véd I	57
to gange	50	Thilde Ramsby	57
Hvordan ser din dolk ud?	51	Vor korsstingsserie	58
Vi laver primitiv mad . . .	52	Så skal vi have en rask	
Var det en idé?	54	frimærkeindsamling igen! .	59

Kære spejdere!

„Spejdernes lejrstandard er ikke god nok!“ sagde instruktøren og rynkede på næsen. Instruktøren har sådan en sjov måde at rynke på næsen, man ser for sig alt det, hun tænker på; en lejrplads, hvor vaskeklude hænger til tørre på de slappe barduner, hvor margarinen med tydelige spor af gårsdagens frikadeller ligger i et roderi med den brune sæbe og kridtet til gryderne. Og — nå ja, I kender det selv.

Hun havde besøgt så mange lejre sidste år, instruktøren, og nu sad hun og talte med en samling distriktschefer om, at spejderne ikke var dygtige nok. Jeg sad og lyttede og spidsede ører. Distriktscheferne så alvorlige ud og de rystede på deres gamle, kloge hoveder, — der måtte gøres noget: spejdernes lejrstandard var ikke god nok.

Da jeg havde siddet og hørt på al den sørgmodighed i nogen tid, var det jeg fik den idé, at jeg ville fortælle jer her i vor private spalte, hvad instruktørerne og distriktscheferne havde talt om. Det kan ikke kaldes sladder, kan det vel? Og jeg syntes I skulle vide, at sådan siges der. Jeg tror nemlig aldrig distriktscheferne læser denne spalte, så derfor kan vi tale sammen i al stilfærdighed. Nu står sommeren for døren, om en månedstid skal I formodentlig af sted i lejr. Det er naturligvis ikke så meget, I når at træne i maj og juni, hvor eksamenslæsning lægger sin grønne, klamme hånd over så meget sjovt.

Men der er et par ting, hver enkelt kan sysle med inden sommerlejren.

I kan for det første øve jer lidt i det, der er det sværeste af alt for alle unge mennesker fra 11 år og til 15 år, og det er at holde orden. Jeg ved godt, at det både er svært og kedeligt. Jeg er en mor med mange børn, og derfor ved jeg, hvor svært det er for store børn at holde orden. Der går i mit hus en rar, ældre dame, som hjælper mig, og hun siger: „Orden? det er ikke noget man gør, det er noget man har!“ Og når jeg så spørger hende, hvordan det skal forstås, så forklarer hun mig, at hun lærte som barn, at man aldrig skal tage en ting to gange i hænderne, hvis man kan nøjes med en, og hun forklarer det sådan, at jeg skal lægge en ting på plads, *helt* på plads, når jeg har brugt den. Jeg skal ikke smide overtøjet på en stol og tænke, at det kan jeg altid flytte ud i en-

treen om lidt, for i løbet af 0,0 vil hele huset være fyldt af ting, der ligger på gale steder, og som venter på, at man lige får tid til at flytte dem igen.

I et telt, hvor der er så lidt plads, som tænkes kan, bliver der uordentligt, bare en i patruljen har den vane lige at smide tingene fra sig, for så at lægge dem på plads en anden god gang. Det er derfor mit forslag til jer, at i maj og juni træner I med det kedsommelige, *ikke at gøre orden, men at have orden.*

Der er også en anden ting, man kan sidde og sysle med, når man har lagt bogen med de uregelmæssige verber lidt til side, og det er *besnøringer* og *tovværksarbejde*, der er lige så gode at slappe af over som et strikketøj eller et broderi ved vintertide. Den patrulje, som har et par fingernemme, der i en ruf kan få et par pinde til at hænge sammen, vil også hurtigere få indrettet sig en god lejrplads med praktiske møbler — eller hvad vi nu skal kalde dem!

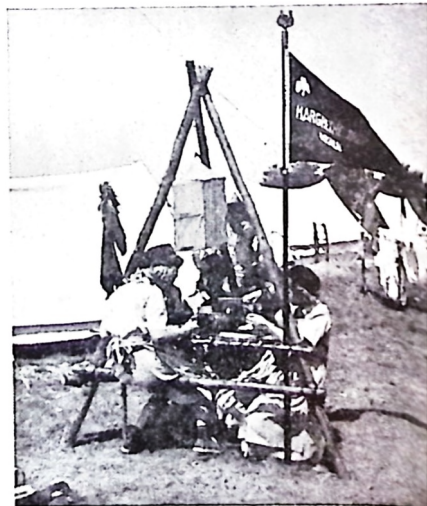
En af de få gange I mødes inden ferien, taler I lige lidt om dette, og laver jer en skitse over, hvordan I vil indrette jer.

Og så er det nu vores hemmelighed, at I er gået i gang med denne træning. Og når nu instruktørerne i deres grå bil kommer på besøg, aldeles uventet besøg, i sommerlejren, ja, hvorfor skulle de ikke netop komme indenfor hos jer? Så ser de til deres undren, at lejrstandarden 1958 er langt over middel! Og næste gang vi møder dem og distriktscheferne, så hører jeg instruktørerne fortælle om alt det glædelige, de så i sommeren 1958 — mærkeligt, hvordan kunne det være, at alle pludselig boede så pænt i deres små tøjhuse og kludevillaer?

Og så er det bare os, der har den hemmelighed sammen, at vi gik i smugtræning, for vi ville ikke have siddende på os, at vi var lejrgrise — — —

Venlig hilsen

Simone

Den 20. april afholdtes korpsrådsmøde på Christiansborg Slot.
På trappen ses et udsnit af den store forsamling på vej til møde sammen med direktøren for verdenskontoret, Dame Leslie Whateley, som sender jer alle sin hilsen:

I am so glad, to have this opportunity of sending all Guides in Denmark my warmest good wishes, as well as the greetings the Canadian Girl Guides asked me to give you when I was recently with them.

I shall soon be taking your greetings to Guides in South Africa, the Philippines, Japan, Korea, Malaya and Thailand. In this way I hope you will realize that I am the human link between you and Guides all over

the world; also that you will realize the importance of your membership of the world Association. Even if you cannot travel round the world, you go through my talks and I hope you will give special thoughts to the Guides in those Countries I have named, whose conditions for guiding are far from easy as for you.

May you get the same pleasure and happiness from your guiding that you have given me

on this memorable visit to Denmark and for which I am deeply grateful.

Leslie E. Whateley

Fru Sybille Bruun kan fejre 10 års jubilæum

Fru Bruun har mange jern i ilden. Foruden at være mor er hun bestyrelsens formand, medlem af de blå og grønne pigespejders fællesråd og medlem af verdenskomiteen.

Det er som bestyrelsens formand, fru Bruun har jubilæum.

Intervieweren: Hvordan gik det til, at De blev valgt til formand i sin tid? De havde da vist ikke været spejder før?

Fru Bruun: Både ja og nej. Jeg havde siddet som medlem af korpserådet i to år — som „passiv spejder“, — og i øvrigt har jeg gennem min familie på Brahe-Trolleborg haft nogen tilknytning til D. D. P.!

— Bestyrelsens arbejde? Mon alle er helt klar over hvad det går ud på?

— Det kan måske være lidt svært at gengive i korte træk. Men jeg kan da forsøge: Vi har over bestyrelsen et korpseråd, der samles én gang om året, og som bestemmer korpsets linie, om jeg så må sige. Bestyrelsen varetager korpserådets interesser, og i det tidsrum, der går fra korpserådsmøde til det næste, er det bestyrelsens opgave at føre korpserådets beslutninger ud i livet. Men bestyrelsen kan altså ikke tage bestemmelser på egen hånd.

— Fru Bruun, De sidder også i fællesrådet, kan De fortælle os noget om samarbejdet mellem blå og grøn?

— Samarbejdet kommer til at omfatte flere og flere områder for hvert år, hvad alle glæder sig over. Dette skyldes i første række Dronningen, der som Fællesrådets formand ved sin store interesse for spejderarbejdet giver megen inspiration under forhandlingerne.

— Hvad beskæftiger man sig så med i den tredje bestyrelse, De er medlem af, verdenskomiteen?

— Verdenskomiteen arbejder for hele jordkloden på samme måde som bestyrelsen for Danmark. Hvert tredje år er der verdenskonference og

ind imellem har verdenskomiteen ansvaret for, at de beslutninger, der er truffet på verdenskonferencen, kommer til at træde i kraft.

— Har Danmark med sine to velorganiserede pigespejderkorps stort udbytte af at være medlem?

— Ja i høj grad, selvom vort udbytte deraf måske kan være et helt andet end mange andre landes. Jeg tænker på de stater, hvor spejderarbejdet kan være temmelig nyt, og hvor det sommetider er vanskeligt at skabe en fast organisation. Mange forhold kan gøre dette svært. Der er steder, hvor kvinderne ikke er frigjorte som her, og hvor de ikke er vant til selv at skulle tage en bestemmelse og tage et personligt ansvar. Og vi må prøve at give disse landes kvinder en ny indstilling til tilværelsen og vænne dem til en ny tænke måde?

— Spørgsmålet er, om de ikke har det rarere uden?

— Måske. Men verdens udvikling kræver selvstændige mennesker, det gælder både mænd og kvinder. Og Danmark kan gennem verdenskomiteen være med til at stille sin erfaring til rådighed for disse lande.

Til gengæld lærer vi af den ildhu og begejstring, som de „nye“ lande lægger for dagen. Jeg har oplevet spejdere, der græd af glæde over at blive optaget i verdensforbundet. Sådanne oplevelser giver en virkelig mod på at arbejde videre i sit eget land.

— Jeg vil slutte med at spørge, hvad man kan ønske for korpsets fremtid?

— Jeg synes korpset er inde i en god udvikling. Lad os ønske den må fortsætte, og at vi aldrig må glemme at holde øjnene åbne og sindet modtageligt for nye ideer og impulser ude fra.

Billedet stammer fra Lady B.-P.'s besøg sidste år. Fru Bruun er i verdenskomiteens uniform og er på vej til et møde i London

DE ANDRE UNIFORMEREDE UNGDOMSKORPS I DANMARK

KFUK-SPEJDERNE
I DANMARK

DET DANSKE
SPEJDERKORPS

KFUM-SPEJDERNE
I DANMARK

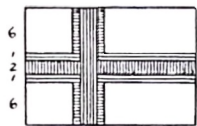

FRIVILLIGT
DRENGE FORBUND

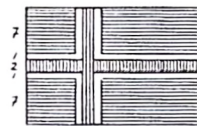

DE UNGES
IDRÆT

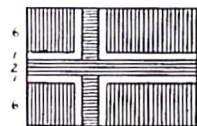
DE NORDISKE FLAG

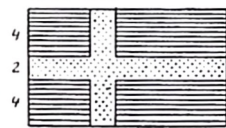
FÆRØERNE

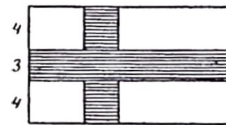
ISLAND

NORGE

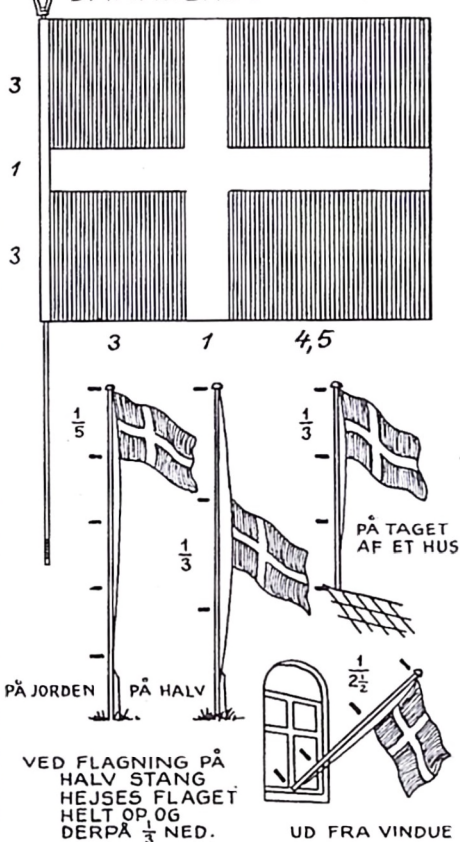

SVERIGE

FINLAND

DANNEBROG

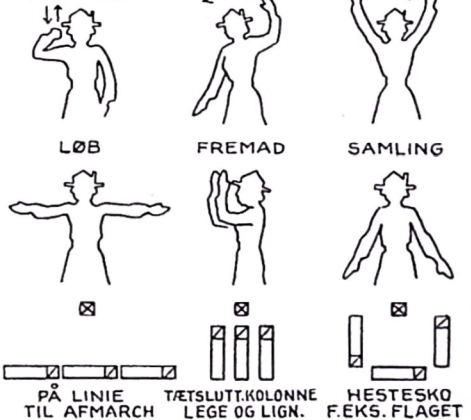

3. KLASSES PRØVEN

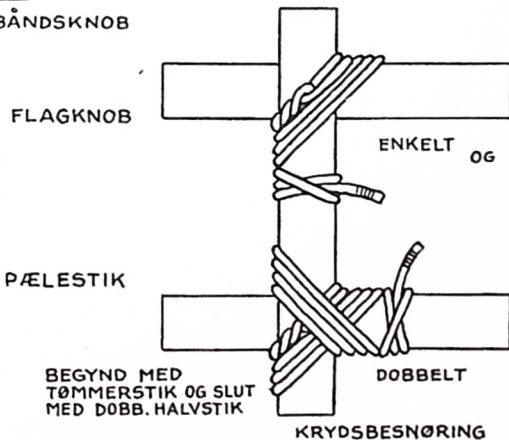
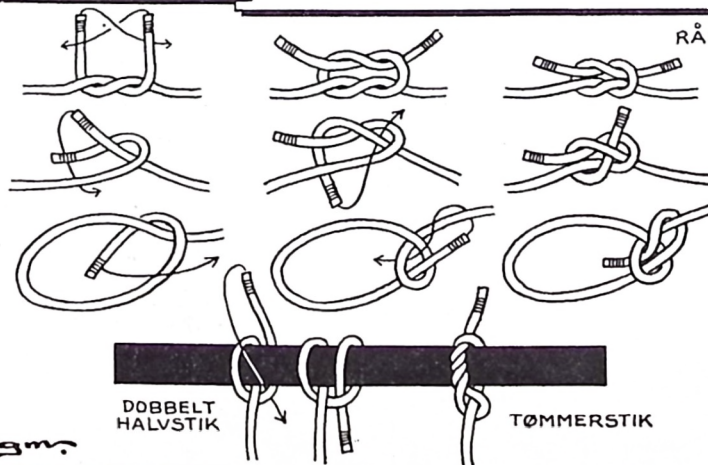
DE INTERNATIONALE SPEJDERTEGN:

TYSTE TEGN:

KNOB OG BESNØRINGER:

så godt på død og en hel masse andet. Digtet lød omtrent således:

Den lille kat, som nu er død,
den har en højst mærkværdig lod,
for den er nemlig lyserød.
Dens pels er både varm og blød,
åh, hvor katten dog er sød!

Næste dag drog vi igen ud i skoven med en spade og Gurlis lille søster, som blev os til stor hjælp, thi uden hende havde vi nemlig aldrig fået katten ned i graven. Hun var den eneste, der turde røre ved den, viste det sig. Efter at det døde dyr var dækket til med jord, satte vi et temmeligt ynkeligt trækors på graven, mens vi sang nogle fromme sange. Den følgende dag rejste vi til København, og Gurli lovede højtideligt at passe graven til vi kom igen i sommerferien.

Men gravstedet bar nu ikke spor af, at Gurli havde set til det under vort fravær, for vi havde besvær med at finde stedet igen. Det viste sig også, at trækorset var væltet. Da vi havde set lidt bebrejdende på Gurli, fandt vi på, at vi ville anlægge et flot gravsted med fliser og blomsterbede,

Katten, som blev begravet

En påskeferie for en del år siden besøgte min søster og jeg vore bedsteforældre, der boede på Oringe (dog ikke som patienter). Det var på den tid en af kvindeafdelingerne nærede en stor kærlighed til kattekillinger. De store katte var der til gengæld ikke ret meget ved, de fik lov til at passe sig selv, og til sidst strejfede et så stort antal katte om på terrænet, at min bedstefader følte sig forpligtet til at skyde dem, hvor han traf på dem.

Da min søster en dag var i et rædsomt humor, fordi hun havde tabt en ny hat i bugten til Vordingborg, det såkaldte „Skidtnor“, lovede min bedstefader at vise os noget interessant, for at gøre hende glad igen.

Han førte Lotte, det var min søster, vor fælles veninde, Gurli, og mig ud i skoven, hvor han viste os en kat, han havde skudt. Da Lotte så den døde kat, som havde en ejendommelig farve, den var nemlig lyserød, blev hun meget ophidset og skældte min bedstefader frygteligt ud, fordi han var så ond og grusom, at han kunne skyde så yndigt et dyr. Så hvis min bedstefader havde troet, at Lotte ville blive ham taknemmelig, fordi han havde vist hende noget spændende, blev han sørgeligt skuffet. Dog opnåede han, at Lotte helt glemte hatten og på hjemvejen gav sig til at fable om kattens begravelse. Imens digtede min bedstefader et lille digt om katten, for lyserød rimede

ja, til slut ville vi gøre det til en hel dyrekirkegård. Derfor skyndte vi os hjem efter en trillebør, hvori vi lagde nogle mursten, vi ikke måtte røre ved, og derpå huggede vi en af min bedstemors yndlingsvaser, en der var køn nok til at stå og tage sig ud vinteren igennem uden blomster. Foruden spader og river havde vi en lang hale af unger med os ud i skoven, de fulgte efter, fordi de var nysgerrige.

Vi gav os til at grave ivrigt for at få murstenene lagt ned som fliser. Engang kom jeg til at tage et for dybt spade-stik, og jeg så noget af kattens ribben stikke frem. Vi blev forfærdede. Aldrig havde vi tænkt os, at en kat blev til skelet så hurtigt. Jeg hældte skyndtsomt noget jord over, men da mit blik derpå tilfældigt strejfsede mine fødder, lå kattekraniet på en eller anden ubegribelig måde lige foran dem, jeg skreg op og styrtede derfra. Gurli, Lotte og de små løb ligeledes hylende væk, da de opdagede, hvorfor jeg tog sådan på vej, og vi standsede vel en snes meter derfra. Gurli var blevet ligbleg, Lotte bad Fader vor, og de små begyndte at græde hjerteskræende, de ville hjem. Jeg havde kuldegysninger op og ned ad ryggen, mens jeg fortvivlet spekulerede på, hvordan vi nogen sinde skulle få trillebøren og alt det andet hjem igen. For ingen af os turde nogen sinde gå hen til det uhyggelige gravsted mere, det var da sikkert. Og fik vi nogle voksne med ud

i skoven, ville de finde de forbudte mursten og den stjålne vase. Hvad skulle vi gøre? Sådant stod vi rådvilde og grædefærdige i lang tid, alt imens ungerne tudede i baggrunden.

Og så var det pludselig, som om Lotte blev løst fra fortryllelsen. Hun gik ganske roligt derhen, tog en spade og lirkede forsigtigt kraniet op på den. Så turde vi andre også. Hvem ville stå tilbage for Lotte? Vi vovede os frem og syntes med et slet ikke, det var spor uhyggeligt mere. Det var jo da bare et ganske almindeligt kattekranium, af den slags som vi ovenikøbet før havde set i en naturhistorietime. Vi begravede hovedet igen og arbejdede videre. Mens de sidste sten blev lagt, skete det hverken værre eller bedre, end at jeg pludselig stod med et katteben i hånden. Uhyggefølelsen fra før var ved at gribe mig igen, men jeg tog en rask beslutning og kylede benet langt ind i skoven.

Da vi kom hjem fik vi skænd både af vore bedsteforældre og af mødrene til de nysgerrige børn. Men vi var ligeglade. Vi fortalte vidt og bredt til hvem, der gad høre det, om katten, dens kranium, dens pote og dens ribben. Nu var det kun sjovt.

to gange...

Men ærlig talt, nu på mine gamle dage, når det er mørkt, og når jeg er alene, som det er tilfældet, mens jeg skriver dette, kan jeg fornemme, hvor uhyggeligt det var, da hjerneskillen, som blot få måneder i forvejen havde været dækket af en lyserød pels, lå for mine fødder.

A'PROPOS KATTE-LIG —

Hvordan ser din dolk ud?

Har du en dolk? Eller måske du har en lomme-kniv? Den tager mindre plads end en dolk, ligger godt i hånden, og har gerne flere blade, proptrækker og andre nyttige ting. Forleden så jeg en kniv, hvori der både var savblad, tandstikker, pincet og meget andet. Den var som en hel værktøjskasse, kostede 63 kr. og var fra Schweiz.

Men hvordan står det nu til med bladet på *din* kniv eller dolk? Er det blankt og skarpt, uden rustpletter og hak. Du skal bruge en karborundumsten, olie (syrefri, f. eks. symaskineolie) og et stykke linne — og giv så bladet en ordentlig omgang.

Der findes mange finheder i karborundum-stene. Du må have den aller fineste, for at den ikke skal rive bladet. Først skal bladet slibes. Hæld ganske lidt vand på stenen. Læg kniven fladt på den med ryggen mod venstre. Drej den lidt, så ryggen løftes en lille smule og æggen hviler mod stenen. Før kniven til venstre og til højre — tværs over æggen — så det bliver en glidende rund bevægelse. Vend bladet og gentag det samme på denne side.

Tør knivsbladet. Tag en dråbe olie på kluden og tør bladet over. Mærk på æggen, om den er skarp nok — ellers forfra igen. Rust på bladet fjerner du bedst ved at tage lidt skurepulver med et par dråber vand på en almindelig korkprop. Bagefter skal bladet vaskes med vand, tørres godt, og til sidst stryges over med olie.

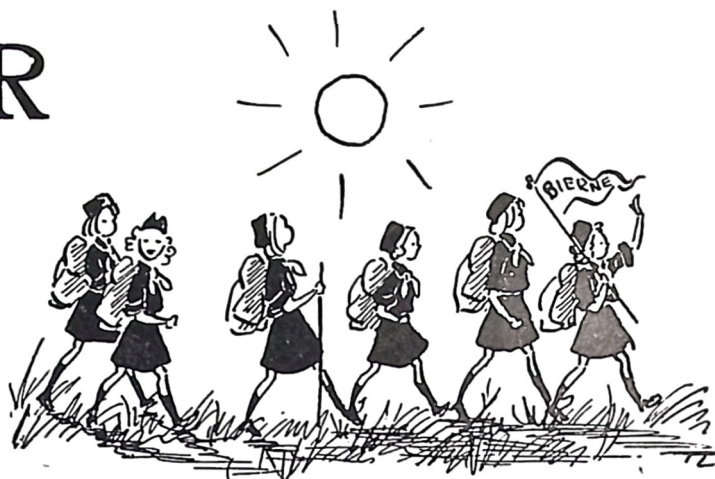
Husk: en skarp kniv gør arbejdet til en glæde.

En lommekniv trænger af og til til en dråbe olie i leddet, for at blive lettere at åbne.

Kender du for resten det lille trick med at åbne en lommekniv, der er stram? Tag et stykke papir og fold det. Før folden ind under spidsen på knivsbladet — så langt ind under æggen mod leddet som muligt. Træk i papiret — og knivsbladet følger efter — af og til i hvert fald!

Fra „Spejderpiken“

VI LAVER *primitiv* MAD

Om foråret gribes vi altid i vor trop af en ekstra stærk længsel efter at komme ud i naturen. Sådan har andre det vel også. Man kan have det så dejligt med at lytte til fuglenes sang, plukke blomster, eller bare vandre af sted med en rygsæk på ryggen. Man kan også give sig til at drive spejdersport. Og vi besluttede at bruge en søndag til at dyrke primitiv madlavning.

Storkepatruljen holdt meget af grøntsager, så de bestemte sig til at lave „pyt på pind“. (Ligesom I ved man kan lave „pyt i pande“.) Til denne ret ville de have spejlæg og te med snobrød.

Det vigtigste, når man laver primitiv mad, er gløderne. Flammer gør maden sodet eller brænder den op i værste fald.

Storkene havde fået en ny idé til at lave fine gløder. Man graver et firkantet hul i jorden, tænder ild i nogle små spåner på bunden og lægger nogle kraftige grene ovenpå. Fig. 1. Det ene lag grene efter det andet brænder op og falder ned i hullet, hvor en masse fine gløder til sidst samles.

Nu skal I få Storkenes opskrift til „pyt på pind“. Tag en frisk gren, skræl barken af, og stik derefter på pinden tynde skiver af rå kartofler, flæskeskiver, løg og selleri. Når kartoflerne er bløde, er „pytten“ færdig.

Som stegepande til spejlæg bruges en flad, tynd sten, som forsigtigt anbringes på et par småsten, så at man kan tænde ild eller skyde gløder ind under den, fig. 2. Husk at lade stenen opvarme, inden I begynder! For at ægget ikke skal løbe af stenen, kan man tage yderskorpen af en brødske eller danne en ring af et tykt græs-

strå og slå ægget ud inden i. Tevandet kogte Storkene i deres krus, som de fastgjorde til gaffelgrene på forskellig vis, fig. 3. Bagefter dypede de små tekuverter ned i det kogende vand. I ved dem man kan købe med en snor i.

Snobrødsdejgen formes til en lang rulle af fingertykkelse. Denne snos omkring en skrællet pind, og brødet er færdigt, når det begynder at løsnes fra pinden og kan trækkes af uden at gå itu. Snobrødsdejg består af mel, sukker, salt, vand og bagepulver. Men hvem ved forresten ikke det?

Svalerne syntes om fisk, og de spiste glødestegte sild og dito kartofler, „parisersmørgåser“, negerboller og drak te dertil.

Silden renses og lægges i et smørrebrødspapir. Rundt om dette svøbes opblødt avis-papir, og så lægges det hele i gløderne. Når avis-papiret begynder at forkulle, plejer silden at være parat til at blive spist. Kartofflerne stikkes direkte ned i gløderne, og man må se efter dem nu og da, for de bliver let for tilsodede.

Så er der „parisersmørgåsen“. Den tilberedes på en flad sten ligesom spejlægget. Først lægger man en skive flæsk på stenen, og ovenpå en skive brød med et tilpas hul i. I dette hul slås ægget ud. „Smørgåsen“ skal steges, til ægget er stivnet.

Negerbollerne anbringes ved siden af „smørgåsen“. Ingredienserne er kakao, smør, sukker og havregryn, som røres sammen til en temmelig fast dej.

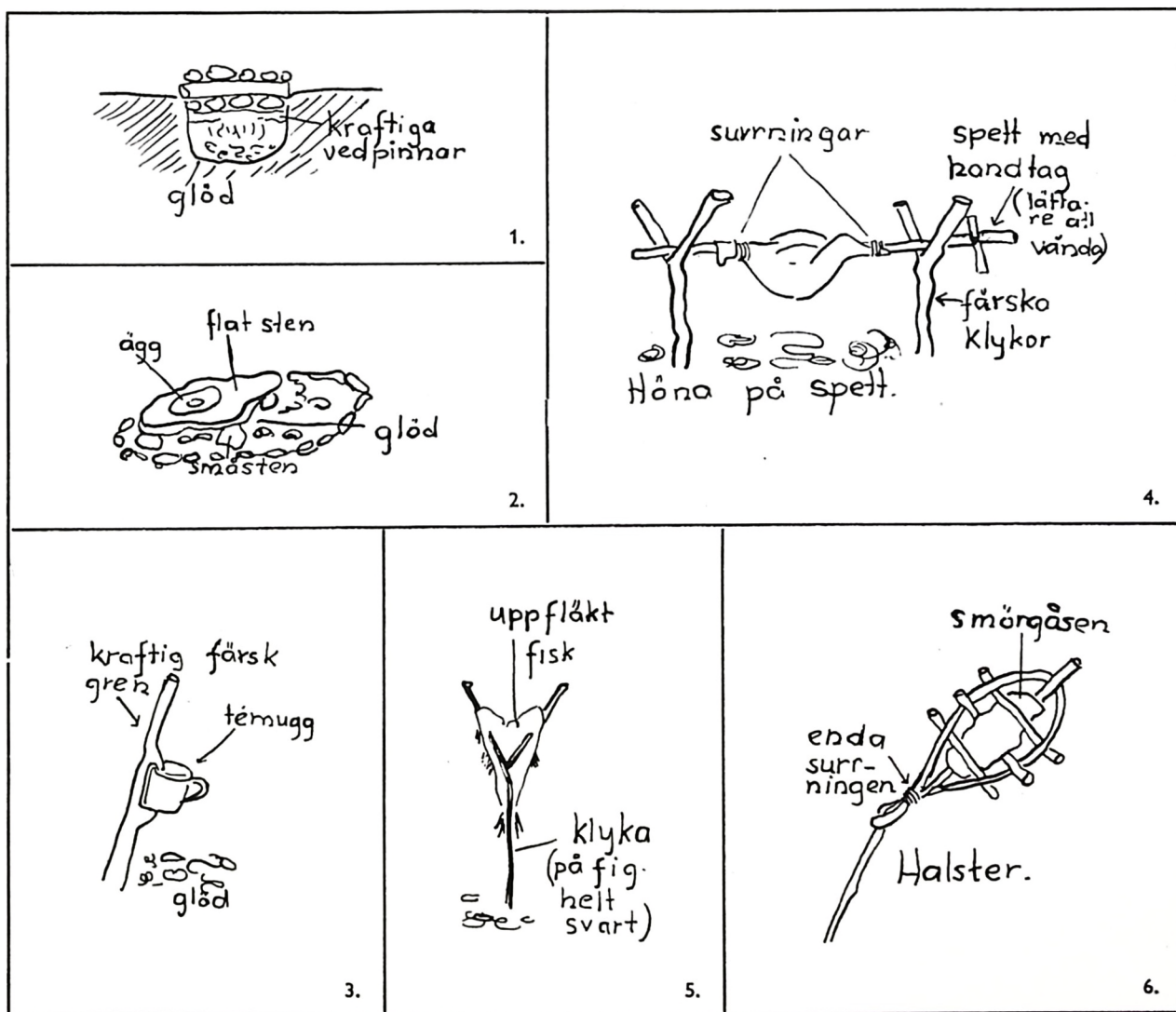
Vildgæssene havde tillagt sig luksusvaner og derfor taget en høne med, som måtte plukkes, renses, skylles og saltes, inden den til patruljens

jubel endte på et spid, hvor den omhyggeligt blev surret fast, fig. 4. Først blev hønseskroget svedet, så at kødet fik en skorpe. Dette gør man, for at ikke alt fedtet skal smelte og dryppe ned i gløderne. Derefter gjaldt det bare om at dreje lidt på spiddet nu og da, for at hønen kunne blive jævnt brun over det hele. Efter to timers forløb eller måske lidt mere var vidunderet færdig. I mellemtiden tilberedte vildgæssene et par små aborrer, som de stak på gaffelgrene, fig. 5, og dejlige ristede ostemadder: To skiver franskbrød med

en tyk osteskive imellem sættes fast i en slags ketcher, fig. 6, og holdes hen over gløderne. Kartofflerne stegt på sædvanlig måde i gløderne, og dejlige pindestegte æbler gjorde Vildgæssenes middag fuldkommen.

Efter al denne madlavning var vi sorte og varme og duftede af røg. Vi vaskede det værste af os i søen og drog så hjemover, hvor vi erklærede, at primitiv mad kan være meget mættende, og at vi vist ingen „civil“ middag skulle have.

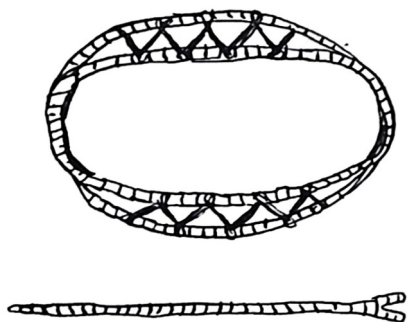
Jeg har lånt nogle svenske klicheer, — men mon I ikke nok kan forstå ordene, når I sammenligner med teksten?

at lave et spænde af bast til jeres hår? I er jo så mange, der har hestehaler, knuder i nakken, opsatte frisurer og hvad ved jeg.

Jeg var i Frankrig i sommer og jeg fik en fingernem veninde, der lavede et bastspænde til mig. Det er meget smukt og flettet i forskellige farver: Rødt, gult og naturfarvet. Inderst er der ståltråd lagt dobbelt for at gøre spændet så stærkt som muligt. De sorte zigzagstriber på tegningen består

kun af bast trukket fra side til side. Og så er der en pind, ligeledes af ståltråd og bast, til at stikke gennem spændet.

Naturligvis kan I også lave et ensfarvet spænde. Jeg ville tro, at et af rødt silkebast ville se pragtfuldt ud mod både lyst og mørkt hår.

S. H.

SPEJDERNAVNE

Det har altid været mig en kilde til undren, at spejdernavne næsten altid skal være tilstræbt grimme, uoriginale og intetsigende. Hvordan kan det være, at pigebørn med kunne døbenavne finder sig i at blive kaldt: Fut, Snut, Top, Prop, Smaske, og det, der er værre? Skulle nye spejdere ikke have lov til at beholde deres rigtige navne, indtil man fandt et spejdernavn, der virkelig fortalte noget om indehaveren, i stedet for straks ved optagelsen i troppen at pådutte dem et eller andet tåbeligt kælenavn?

Jeg har kun mødt få spejdernavne med mening i her-hjemme, hvorimod jeg har truffet udenlandske spejdere, der havde fået tildelt egenavne enten efter deres egenskaber eller udseende. Firben var der en, der kaldtes, fordi hun holdt af at slikke solskin, Ildflue en anden, fordi hun havde meget lyst hår. Og jeg mener, det må være dette princip, der er den oprindelige mening med spejdernavn-givningen.

Anne

Redaktionen giver Anne ret — og følger til: hvorfor skal så mange spejdere af et yderst kvindeligt gemyt have drengenavne?

☆

Spørgsmål: Tak for det lille hefte med spejderprøverne, der fulgte med februar-nummeret. Må vi straks gå i gang med disse prøver — eller skal vi vente?

Kommer der ikke snart nye duelighedstegn også?

Hanne

Svar: I må gerne gå i gang med prøverne — god fornøjelse.

En ny duelighedstegnsbog med mange nye tegn er under ekspress forarbejdning. Man siger, den kommer i lobet af sommeren. —

Alle duelighedstegn bliver for fremtiden fælles med KFUKspejderne.

Red.

☆

Spørgsmål: Hvor længe modtager korpskontoret Ungarnspakker?

L. H.

Svar: Kontoret svarer, at indsamlingen standser 1. juni.

Red.

JUBILÆUMSPATRULJEN

tager på rejse

Kære energisk arbejdende og deltagende patrulje! Så kom I så langt! Jeg håber, I stadig følger godt med? Nu er det eksamens- og ferietid, så I har ikke megen tid til rejsedrømme. Svarene på dette blads spørgsmål, tegninger o. s. v. må I derfor vente med at sende til 1. september sammen med besvarelserne på juni-bladets opgave. Og så er vi færdige — og ærligt talt, blev I ikke en hel del klogere? Spændende bliver det, hvem der vinder præmierne: *Gavekortet på 100 kr., patruljekøkkenteltet og spejderbogen samt abonnementer på de nordiske blade.*

God jagt ønsker

Annesofie

Punkt IV: Indien

1. I er nu ankommet til Indien og er rejst op til landets „hjerter“ og hovedstad, Delhi. Giv en kort beskrivelse af byen, og nogle af de smukke paladser og bygninger og moskeer. I tager ind på et hotel ved Kingsway i havebyen New Delhi.

2. Næste dag besøger I en avisredaktion og bliver dels selv interviewede om jeres rejse, dels informerede om Indien af den venlige redaktør, Krischna Dalmia. Gör notater om, hvad han fortæller om sit land, a) befolkning og religion, b) klima og nogle særlige vækster, c) montfod og d) når blev Indien en fri republik. Hvad hedder Indiens præsident og premierminister?

3. I træffer nogle indiske pigespejdere. Hvilken uniform bærer de? Hvilket sprog taler de indbyrdes?

4. Sammen med en slægtning af en tidligere stormogul indbydes I til at deltage i en jagttur. I har kamera og tegneblok med og „foreviger“ nogle typiske vilde dyr og et helligt dyr. (Vedlæg tegninger eller udklippede fotografier.)

5. Så bliver det den sidste dag, og I skal hjem. I tager tog til Karatschi eller, om I vil, til Bombay og fortsætter med båd gennem Suezkanalen til Italien. Siden rejser I med tog eller flyvemaskine til København, hvor I fortæller denne etapes rejsebeskrivelse.

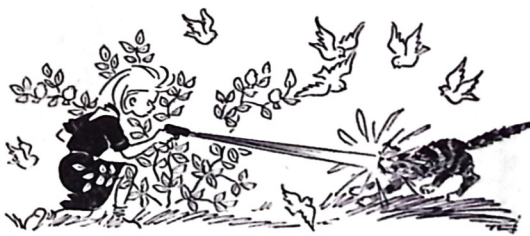
Tegneren Thora Trilles tegneserie: TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT!

Her skal være fred i mit fuglekrat!

Jeg er parat nu, pistolen er ladet!

Her har du en sjat, din lode krabat!

Signalør- mærket

Signalørmærket ser vi desværre ikke ret ofte på spejderuniformen, hvad er grunden?

Jeg kan ikke tænke mig, at I synes, det er for svært, men jeg tror mere, at I mener, det er mindre interessant end så mange af de andre duelighedstegn.

Nu vil jeg prøve at appellere til jer, så I allerede nu går i gang med træningen; og jeg ved, at når I først er kommet i gang, skal interessen nok blive holdt vedlige. For signalering er nemlig en meget spændende spejdersport. Det er omtrent lige så vigtigt at kunne signalere som at kunne bruge en økse og kniv. Signalering er i slægt med spejdereventyret, og netop derfor passer det så glimrende ind i træningen, når patruljen er på lejr.

Lejr — det er der længe til, vil du måske sige, men ser du: først efter nogen tid med virkelig træning kommer fornøjelsen ved at kunne signalere. Og derfor er det nu, I skal begynde.

Stakkels patrulje, der aldrig har prøvet at sende en melding igennem en mørk aften.

Prøv det — —

Det er lige spændende, om I bruger en lommelygte, bål-signaler eller en smart patruljeopfindelse med elektrisk batteri.

Førend I kunne læse en bog, måtte I lære alfabetet at kende, og førend I virkelig kan signalere, må I selvfølgelig lære morsealfabetet at kende, så godt, at I aldrig er i tvivl om, hvilket bogstav de forskellige prikker og streger viser. Det kræver blot, at man går målbevidst frem.

Jeg vil give jer et godt råd. — Den, som sender, må sende langsomt — meget langsomt — til at begynde med — og meget tydeligt. Ved langsom sending undgår man at blive forvirret og miste modet og lysten. Tydelig sending er en træningssag og efterhånden sættes farten op. Men husk: aldrig sjuske.

Held og lykke med morsetræningen. Det varer ikke længe, førend I begejstret udbryster: Hvor er det dog spændende! Det er nemlig det, det er.

Pelle

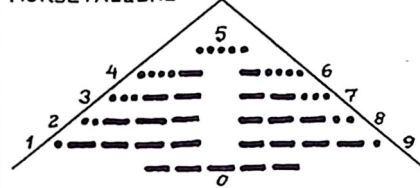
MORSE

MORSEKODEN ANVENDES TIL AFLÆSNING

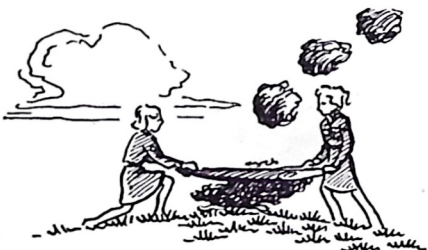
E	T
I	A
N	M
S	R
U	W
D	K
G	O
H	V
F	L
P	J
B	X
C	Y
Z	Q
Ø	

* KAN ANVENDES MED SPECIEL BETYDNING

MORSETALLENE

RØG-SIGNALERING; BÅLET SKAL HAVE FUGTIG NÆRING OG DÆKKES MED ET STYKKE VÅDT HESSIAN

LANGDISTANCESIGNALERING MED BÅL; BÅLET SKJULES (OMHYGGELIGT) MELLEM TEGNENE MED ET TÆPPE

MORSE TIL ERINDRING AF DE ENKELTE BOGSTAVER; TEGNET LÆSES SOM BOGSTAVET ER SKREVET.

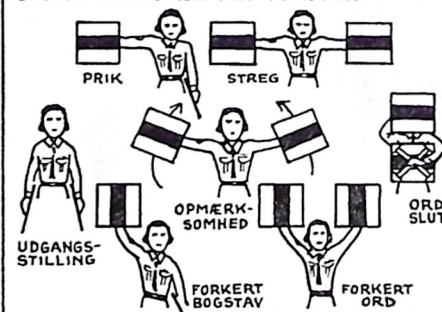
A	B	C	D	E	F	G
H	I	J	K	L	M	N
O	P	Q	R	S	T	U
V	W	X	Y	Z	Æ	Ø

KONTROLBOGSTAVERNE

TEGN	BETYDNING	FORKLARING
3×A FLERE GANGE	HERFRA SIGNALERES	DER KALDES TIL OPMÆRKSOMHED
K	KLAR	- TIL AT MODTAGE
TV TH	TILVENSTRE TILHØJRE	MODTAGEREN BEDER SENDEREN SKIFTE PLADS
A	FØRSTÅET	- ENKELT ORD
T	IKKE FØRSTÅET	- SIDST SENDTE ORD
3×R	JEG RETTET	GENTAGER SIDSTE ORD
V	VENT	IKKE KLAR
3×S	SLUT	MELDINGEN ER SLUT
3×A	FØRSTÅET	MELDINGEN FØRSTÅET

KONTROLBOGSTAVERNE ER EN STOR HJÆLP, - HVIS MAN KAN DEM!

SÅDAN ER MORSE MED PLADER:

VÉD I...

- at Sct. Georgsgilderne i Danmark fejrer 25 års jubilæum den 27. april?
- at når direktøren for Verdenskontoret i London kaldes Dame, er det en hæderstitel, hun erhvervede for sit arbejde under krigen?
- at vi allerede tænker på, hvordan vi skal fejre korpsets 50 års fødselsdag i 1960?
- at der i sommer er 6 træningslejre for førere på Fæno og 7 på Jægergården?
- at KFUKspejderne har fået et træningssted: Vintre Mølle ved Bramsnæsvig?
- at I kan få pennevenner, kaldet peninder, over hele jorden ved at skrive til postbokssekretæren, fru From Petersen, Gillesager 130, Glostrup?
- at baptistspejderne har blå uniform og lyseblåt tørklæde og er tilsluttet verdensorganisationen gennem KFUK spejderne?
- at bladet har fået en redaktionssekretær (se nederst på bladets bagside), som gerne modtager bidrag til Rådsklippen, gode billeder og lejrreferater?

På prinsesse Margrethes fødselsdag bragte en grøn og en blå 18-årig pigespejder hende korpsets hyldest og hilsen. Denne hilsen ser I ovenfor, bag teltets døre ligger ti tegninger, sjove ting, smukke ting og glade ting mellem hinanden. Tegningerne stammer fra ti egne af landet. Teltet og træspejderne er anbragt på en blomstereng, og I ser, der mangler ikke en totempæl med en ugle på. — Vor repræsentant, Hanne Minor Rasmussen fra 1. Absalon, fortæller i næste blad om, hvordan det er at være overbringer af en fødselsdagshilsen fra 50.000.

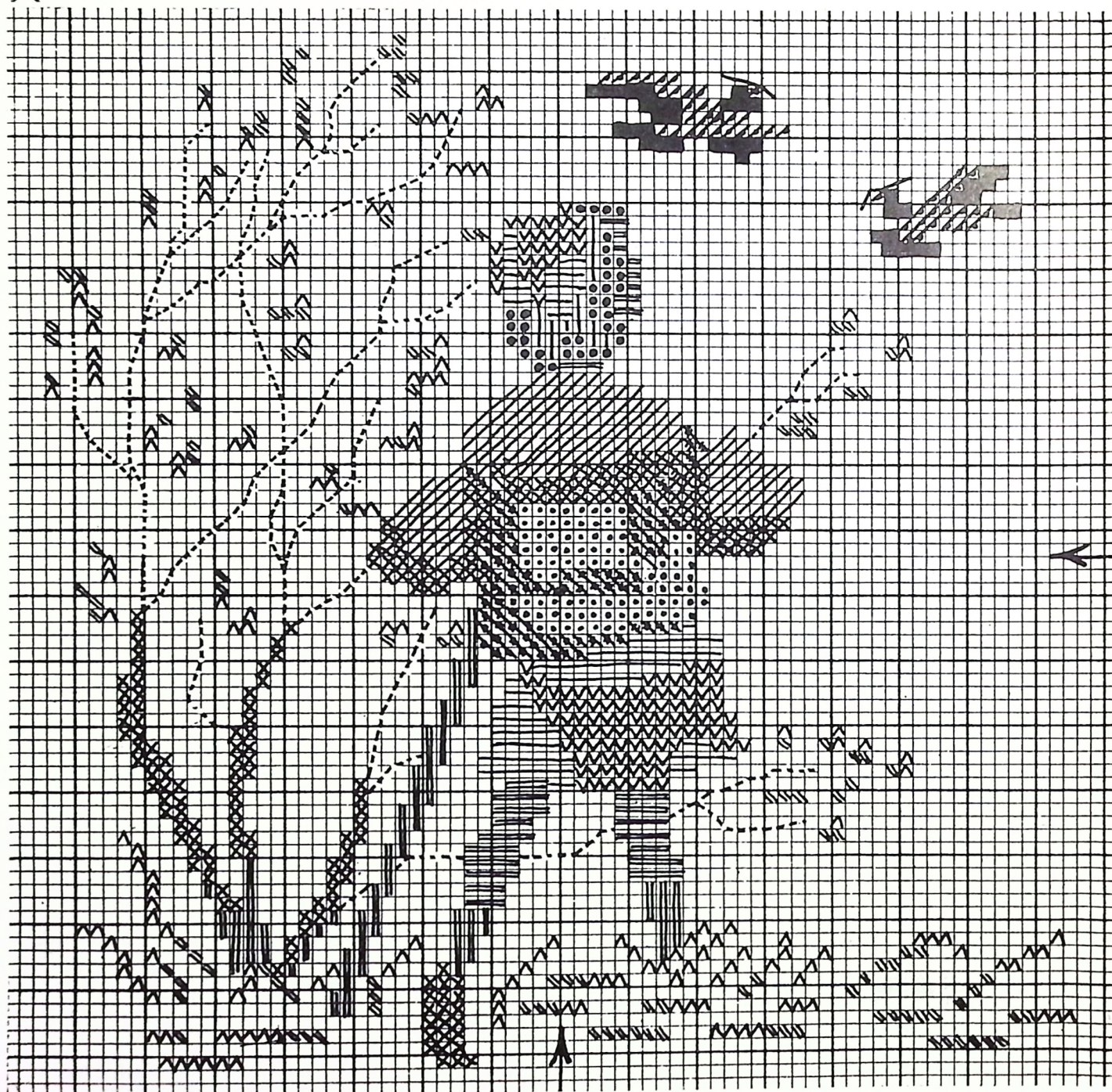
Må vi præsentere distriktschefen for Københavns 2. distrikt:

THILDE RAMSBY

med et smukt digt af Halfdan Rasmussen:

Nådada for Tilde!
 som fyldte ti den tolvte.
 Hun har væltet Rundetårn
 og trillet det til Holte!
 Nu er Holte tromlet flad,
 men søde lille Tilde
 hun er bare ligeglad,
 for hun er fra Tisvilde!

Vor korsstingsserie

	MØRK GRØN	895		MØRK GUL	
	MELLEM GRØN	367		LYS GRÅ	
	LYS GRØN	320		MØRK GRÅ	743
	MØRK GULGRØN	905		LYS BLÅ	415
	LYS GULGRØN	907		MØRK BLÅ	317
	OLIVENGØRØN	831		LYS RØD	800
	SORT			MØRK RØD	798
	MØRK BRUN	938		HVID	666
	LYS BRUN	435		HUDFARVE	304
	LYS GUL	745			

Så skal vi have en rask frimærkeindsamling igen!

I sidste omgang samlede vi 60 kg frimærker til pastor Klavsen i Utterslev. I denne omgang, som strækker sig fra 1. maj til 10. oktober, samler vi til Stig Guldbergs arbejde med handicappede børn.

I styrkelisten har vi fundet frem til troppe med ens spejderantal, og dem har vi sat parvis op mod hinanden. Det drejer sig om:

Fuglebakken,	som kæmper mod	Ronne
Ordrup,	- - -	1. Køge
4. Esbjerg,	- - -	Viby
2. Lyngby,	- - -	7. Odense
Lundtofte,	- - -	1. Hjørring
2. Horsens	- - -	Klampenborg
Aabybro,	- - -	Vojens
Højbjerg,	- - -	1. Sønderborg
Mariager,	- - -	Guldborgsund
Ryomgaard,	- - -	Aarup
Skaarup,	- - -	Hammershøj
2. Absalon,	- - -	2. Aarhus
1. Horsens,	- - -	Frederikshavn
Brædstrup,	- - -	1. Haslev
Bagsværd,	- - -	Prinsesse Margrethes-
		trop, Saxkøbing
Broager,	- - -	Hedehusene

Hvem er de bedste samlere?

Desuden sættes alle bestyrelsens medlemmer op mod hinanden.

Det gælder som før, at alle kneb gælder, for så vidt som man må organisere indsamling alle vegne, hvor man kan komme til det. Der bliver et diplom til den vindende trop indenfor hvert konkurrerende par. Desuden får den trop, der samler allerflest mærker (i kilo) et foredrag af et af kontaktudvalgets medlemmer efter frit valg. I denne konkurrence kan alle landets troppe deltage uanset, om de er nævnt i rækken herover.

Det vindende bestyrelsesmedlem får en... ja, det ved jeg ikke endnu, men det skal nok blive festligt indpakket!

Mærkerne sendes i plastikposer og tydeligt mærkede til kontaktudvalget inden 10. oktober 1958.

Venlig hilsen

Signe Sofie

Sommeruniformer · lejrkitler

		lange ærmer	korte ærmer
str. 0	74 cm	18,50	17,00
— 1	84 cm	19,50	18,00
— 2	94 cm	20,50	19,00
— 2A	104 cm	21,50	20,00
— 3	112 cm	22,50	21,00
— 3A	118 cm	23,50	22,00
— 4	124 cm	24,50	23,00

Shorts, marineblå

str. 36	13,00
— 38	13,00
— 40	14,25
— 42	14,25

Forklæder

	lille	stort
marineblåt	7,50	8,50
blå-hvidternet	6,00	6,50

Lejrtørklæde

marineblåt	1,25
Knapper, pr. dus.	2,00

Lejrsæt

	36	38	40	42	44
Talje	58 og 62 cm	60 og 64 cm	64 og 68 cm	70 og 74 cm	72 og 76 cm
Nederdelslængde	64 cm	68 cm	72 cm	76 cm	76 cm
Bluse	13,25	13,25	13,75	13,75	14,00
Nederdel	14,75	14,75	15,50	16,50	18,00
Shorts	10,00	10,00	10,75	10,75	—
Trekant	4,00	4,00	4,00	Sol-BH. 6,00	—
Helt sæt	42,00	42,00	44,00	47,00	32,00

Sokker, blå, brune og hvide

Bomuldssokker m. nylonforstærkning, brune og blå	str. 7—10	2,85
Uld og tråd m. nylonforstærkning, brune og blå	str. 7—8	4,75
	— 9—10	5,25
Crepnylon, brune, blå og hvide	str. 7—8	5,20
	— 9—10	5,60

Gummisko, blå eller hvide

Blå ell. hvide med kort snøre, str. 32—35	9,25
— 36—39	11,25
— 40—41	12,00
Blå med lang snøre	— 32—35 10,50
	— 36—39 12,25
	— 40—41 13,50

HUSK, ALT SKAL MÆRKES med divisionsnummer eller navn. — Leveringstid 2—3 uger.

Bånd med navn og adresse, 9 dus. på hvid bund og 3 dus. på grå bund, rød eller blå skrift,
pris pr. gros: kr. 13,75 for indtil 35 bogstaver.

Bånd med navn på hvid bund, rød eller blå skrift pris pr. gros: kr. 10,50
Bånd med divisionsnummer på hvid bund, rød eller blå skrift pris pr. gros: kr. 6,30

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. Øb. 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9—17,30, fredag 9—19, lørdag 9—14

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

REDAKTIONSSEKRETÆR: Frk. Susanne Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Bladkontingent sendes til Det Danske Pigespejderkorps, Lundsgade 6, Kbh. Ø, Postgiro 86 000

Enkeltabonnementer bestilles gennem postvæsenet og koster kr. 4,00 pr. år.

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 9. maj

DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
PATRULJEFØRERBLAD

Maj 1958.

Kære patruljeførere.

I maj begynder teltsæsonen og med den en masse udendørs træning, som har ligget lidt på hylden i denne lange vinter.

Sidste måned fortalte jeg om de enkelte delers nytte og anbringelse, når I rejser teltet. Selve fremgangsmåden ved teltrejsningen lærer I forhåbentlig i troppen, for det vil tage for megen plads her i vor "Budstikke".

Men der er også andet at tænke på, f.eks. teltets placering på lejrpladsen. I, der har været i lejr før, vil vide, hvor vigtigt det er, at der er morgensol på teltet, så græskanten hurtigt kan tørre, når I "skørter" teltet op, d.v.s. binder siderne op, så græskanterne hænger frie. Og det er også vigtigt, at græsset hurtigt bliver tørt, så underlag, soveposer m.m. kan komme ud til luftning. Jo hurtigere I kan få tingene ud og få dem udluftet og tørret, des hurtigere kan de komme ind igen, så I kan få orden i teltet og på pladsen.

I skal også tænke på, at I ikke har hovederne i vest, når I lægger jer i teltet, for så får I solen i øjnene gennem teltdugen om morgenen og kan ikke sove.

Det er rart at have en tørresnor, og her er en, der er let at lave.

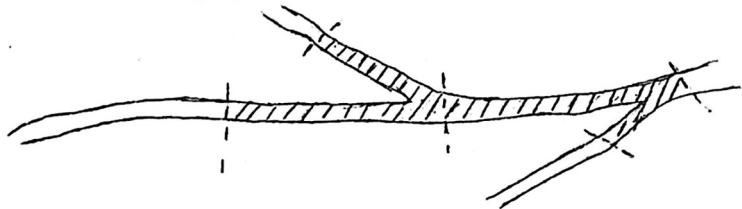
Tag et langt stykke mellemsvært seilgarn (det må ikke være tjæret sisalgarn, da det smitter af på viskestykkerne), læg det dobbelt og slå en knude for de løse ender. Bind fast om toppen af en solid pind på ca. 1,5 meters højde. Stik fingeren eller en pind i løkken i den anden ende og sno seilgarnet godt fast og jævnt over det hele - højre om. - I vil hurtigt finde ud af, hvad jeg mener med højre om, når I prøver. Gør I det rigtigt, strammes garnet, medens det snor sig selv op og bliver løst og underligt, hvis I snor den gale vej.

Når det er jævnt fast snoet over det hele, sætter I løkken ned over enden af en stok lignende den første. - De sættes lidt ned i jorden, så snoren er udspændt. Derefter får I stokkene til at stå solidere ved at forsyne dem med 2 barduner i hver ende, hvorved I også bedre kan holde tørresnoren stram. Viskestykkerne hænges op ved at sætte hjørnesnipperne ind i snoningerne i snoren, og de vil ikke blæse ned.

Se tegningen herunder af stativet, set fra oven:

Pløkke kan I lave af grene med tvejer, der afhugges, så I beholder det på tegningen skraverede til pløkke. De nederste ender tilspidises. Pas på ikke at hugge for tæt til tvejen, så brækker den af.

Det er også rart at kunne lave en bardun, der kan slækkes og strammes, selv om man ikke har bardunstrammere.

Se på tegningen her! For en gangs skyld (hvis den skal bruges til tørrestativet) er det bedst med den dobbelte ende nedefter, da der ikke er nogen ring at fastgøre den i. Du starter foroven og slår 2 løse halvknot, går nedenom pløkken og trækker den frie ende gennem knobene og strammer dem så til. Slå en knude på enden, så glider den ikke ud for dig.

Medens vi taler om telte og lejr, så benyt lejligheden til at sætte dig ind i korpsets regler for patruljelejre; dem skal man nu kunne til den ny 2. kl. prøve. De står i "Love og Bestemmelser", som troppen har.

-oOo-

Til den ny 1. kl. prøve, punkt 3 skal man have udført noget til gavn for troppen.

Var det ikke en ide, hvis I ikke allerede har det, at sy poser til teltstangerne. Det er nemmere end at surre dem, og pakkes de indeni teltet, gnaver og river de det ikke.

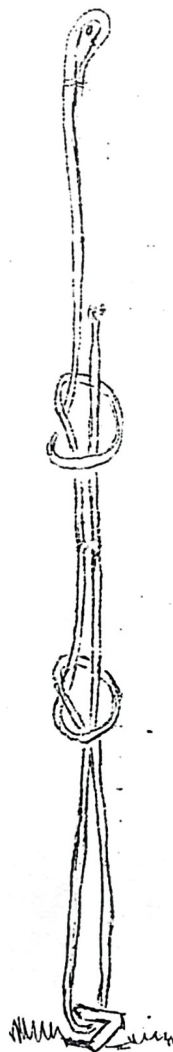
Skriv også uden på pløkposen, hvor mange pløkke, der hører til teltet.

En pose til signalpladerne ville også være en god ting at lave!

.....

I maj er det ganske særlig sjovt at ligge på maven ved et vandhul og iagttage og fiske op. Jo mere man kigger, des mere får man øje på.

Hvis ikke patruljen har "Årets gang i naturen" af Torben Wolff, så se, om I ikke kan få råd til at købe den (4.50 kr.) eller lånden på biblioteket. Der står måned for måned

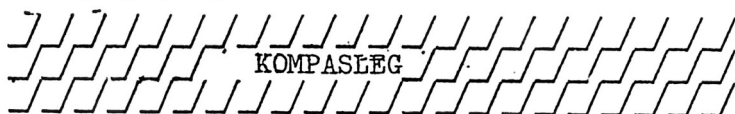

- hvad der sker i naturen. Den er storartet!

Af andre gode bøger er der Politikens med vilde blomster, biller, dyr o.s.v. - Cg "Natursamlere" ved Hans Hvass og "På opdagelse i naturen" af Hee Andersen og Hilmar Ødum.

-:-:-:-

Så må jeg også lige fortælle om et dejligt snobrød: Du starter med en tynd pind, og på den trækker du en bayersk pølse. Rundt om denne arrangerer du nogle tykke stave ost og smører sennepå (hvis du kan lide det), og udenom det hele snor du et tyndt (relativt altså) bånd af dejg - og så bager du - og så spiser du! - Dejligt, og det er et helt måltid.

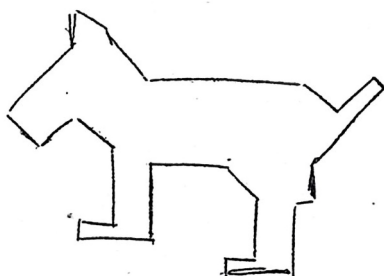

Selv om det er mæj måned, og fuglene synger, er I nok også lidt inde til møder.

Hver spejder har et stk. kvadreret papir og klipperen strimmel af til målebånd. Hver tern er f.eks. 50 m på hver led.

Du dikterer, og spejderne tegner:

Begynd midt på papiret og gå

25 m N - 50 m Ø -
100 m N - 75 m NV -
75 m SV - 75 m NV -
150 m NØ - 50 m N -
150 m SØ - 200 m Ø -
75 m SØ - 75 m NØ -
25 m SØ - 150 m SV -
50 m S - 25 m V -
100 m S - 100 m V -
25 m N - 50 m Ø -
75 m N - 75 m NV -
100 m V - 100 m S -
og 100 m V - og her
har du resultatet.